

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010828
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3813010828.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Bc. Tomáša Vavra a Mgr. Miroslava Klamára (pomero hlasov 3:0), v trestnej veci obžalovaného H. M. na hlavnom pojednávaní dňa 8. februára 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. M., A.. XX.X.XXXX Q. W., E. F., S. W. P. F., S. Č. W. F. X - Ž., U. XX, Č. H.,

právoplatne uznaný vinným

v bode 2. z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/224/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/33/2014-295 zo dňa 4.6.2014,

je vinný, že

1. dňa 26.7.2009 v bližšie nezistených skorých hodinách v rozmedzí času od 05:00 hod. do 06:00 hod. v obývačke bytu číslo 1. A. J. W. Q. F. po tom, čo s ním družka - poškodená O. T.Á. odmietla mať dobrovoľne pohlavný styk, jej nasilu vyzliekol krátke nohavice, pričom jej jednou rukou držal ruky, svojimi nohami jej rozťahol nohy a vykonal na nej súlož aj napriek tomu, že sa bránila kopaním a žiadala ho, aby prestal, čím jej spôsobil hematóm bicepsu pravej hornej končatiny a tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny,

teda

· v bode 1

násilím donútil ženu k súložu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

tým spáchal

· v bode 1

zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písmeno c) Trestného zákona,

a za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 199 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 116 (stošestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/224/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To 33/2014-295 zo dňa 4.6.2014 bol obžalovaný H. M. (ďalej len obžalovaný) právoplatne uznaný vinným v bode 2. z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.2.2014 ako i po rozhodnutí Krajského súdu Trenčín zo dňa 4.6.2014 dokazovanie v rámci, ktorého vypočul obžalovaného, vypočul svedka O. T. (ďalej len poškodená), vypočul svedkov Y. T., U. H., U. P., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný spáchanie skutku pod bodom 1. jednoznačne poprel. Už s poškodenou nebol v družskom pomere, boli podľa neho 2 dni od seba. Poškodená mu povedala, že od neho odchádza, vracia sa k predchádzajúcemu priateľovi. Styk mávali spolu pravidelne i v predchádzajúce dni, naposledy mali však pohlavný styk asi 3-4 dni pred odchodom, poprel, že by spolu mali pomer i v deň skutku. Po tom, čo sa syn X. zobudil, a poškodená si pobalila veci, odchádzali spolu, poškodená odchádzala k svojej sestre. Po prečítaní zápisnice z jeho výpovedí z prípravného konania, v ktorých výpovediach vypovedal, že mali spolu s poškodenou dobrovoľný pohlavný styk i v daný deň, resp. deň pred skutkom ako i o následnom konaní, že sa s poškodenou rozprával, že sa vráti k bývalému priateľovi, fajčili spolu na balkóne, poškodená plakala, na vysvetlenie vyvstaných rozporov vypovedal a vyvstaný rozpor vysvetlil len uplynutím času odo dňa, kedy ku skutku malo dôjsť, jednoznačne však uviedol, že skôr sa pridíža výpovedí i z prípravného konania, v ktorej nevypovedal o styku s poškodenou, na otázku, či teda mal alebo nemal s poškodenou i dobrovoľný styk alebo nemal s poškodenou dobrovoľný pohlavný styk, uviedol, že si presne nepamätá, no myslí si, že nie. Ako sa rozišli, telefonoval mu svedok P., že ak ublížil poškodenú, tak ho zabije. Priznal, že mal zistené zranenie na ramene a pod okom, to mu však vzniklo v predchádzajúce dni, rozhodne nie po zápase s poškodenou, mohol sa poškríbať o stavebný materiál pri prerábke bytu, nevylúčil i možnosť jeho vzniku pri práci s koňmi. Opäť pre uplynutý čas si nevedel spomenúť. Poprel, že by v daný čas prebehol medzi ňou a poškodenou fyzický zápas, konflikt. Nerozišiel sa s poškodenou pre nejaký konflikt, nerozišli sa v zlom, prsto len preto, že sa vracia k bývalému priateľovi. Nevedel, či mala poškodená nejaké zranenie, nevedel sa vyjadriť, či napr. niekde spadla. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo obžalovaného a odmietol vykonanie konfrontácie s poškodenou na hlavnom pojednávaní - odmietol vypovedať.

Poškodená vypovedala, že s obžalovaným žila pár mesiacov, napriek tomu sa rozhodla, že sa vráti k svojmu bývalému priateľovi (s ním žije až do súčasnosti). Oznánila to obžalovanému večer pred skutkom. Sedeli na balkóne, rozprávali sa, obžalovaný ju žiadal, aby si to rozmyslela. Ona zotrvala na svojom rozhodnutí odísť, nehádali sa. Obžalovaný odišiel preč, vrátil sa pod vplyvom alkoholu, došlo ku konaniu, v ktorom naznačil, že by chcel s ňou mať pohlavný styk, nakoniec, keďže s tým nesúhlasila, upustil od svojho konania. Už v tom čase spal vo vedľajšej miestnosti jej maloletý syn. Spala v obývačke asi na matracoch na zemi, spala tak ako inokedy, v tričku. Ani vtedy nekričala, hoci s obžalovaným zápasila, aby syna nezobudila. Nadránom sa zobudila na to, že obžalovaný bol pri nej, chcel s ňou mať

pohlavný styk, s čím ona nesúhlasila, povedala mu, že s ním už nechce mať nič, že od neho odchádza, aby ju nechal. Obžalovaný jej povedal, že ak chce zobudiť syna, ktorý spal vo vedľajšej miestnosti, nech kričí, že aspoň sa bude na to pozerieť, práve preto nekričala, ale sa len snažila obžalovaného odtláčať. Pohlavnému styku sa bránila tak, že obžalovaného od seba odtlačala, zápasili spolu, bránila sa, hovorila mu, aby ju nechal. Keď jej obžalovaný držal obe ruky, tak ho odtlačala i nohami, snažila ho odkopnúť. Obžalovaný jej nasilu roztláčil nohy. Je pravdou, že nekričala, práve preto, že vedľa spal syn. Obžalovaný vykonal na nej súlož. Rozhodne dala obžalovanému najavo, že so stykom nesúhlasí. Nakoniec obžalovaný ešte povedal, že keď odchádza, aby mala na neho pamiatku, ak bude tehotná. Ráno išla k sestre, snažila sa, aby na nej nič nespозorovala, tá to však vycítila, že sa niečo stalo, naliehala na ňu, aby povedala, čo sa jej stalo, a tak jej povedala, čo sa stalo. Povedala jej, že ju obžalovaný znásilnil. Sestra trvala na tom, že musí ísť podať trestné oznámenie. Potom o tom oboznámili i terajšieho priateľa - svedka P.. Vznikli jej zranenia - otlčky na ruke, na nohách, vznikli po zápase s obžalovaným. Nevedela sa vyjadriť, či nejaké zranenia mal obžalovaný, ak tak vypovedala v prípravnom konaní, že po buchnutí mohol mať, zotrvala na tejto výpovedi. Svedkyňa pripustila, že s obžalovaným mala normálnym pohlavný styk ešte v dni pred tým dňom, kedy malo dôjsť ku skutku pod bodom 1., bola psychicky rozpoložená, u obžalovaného hľadala zabudnutie po rozchode s priateľom. Nakoniec sa však rozhodla, že sa k priateľovi vráti a ukončí spolužitie s obžalovaným. Išli na vyšetrenie do nemocnice, tam im však povedali, že musia mať papiere od polície, tak z nemocnice odišli na políciu, tam čakali a pred obedom sa dostavili opäť do nemocnice k MUDr. Ď., ten ju vyšetрил, no včítal jej, kde dovedy boli, keď idú tak neskoro. Čo pri vyšetrení písal tento ošetrujúci lekár, sa nevedela vyjadriť, prečo je písaný čas skutku 05:15 hod., sa nevedela vyjadriť, ona času, kedy malo dôjsť ku skutku, keď to uvádzala lekárovi, neprikladala podstatný význam, išla na vyšetrenie hlavne pre obavu, ak by otehotnela, aby to bolo podchytené. Po zápase s obžalovaným mala nejaké stopy na tele, no podrobnejšie sa nevedela vyjadriť, deň pred skutkom nemala žiadne zranenie, nemáva problémy, že by sa jej tvorili podliatiny. Nespomínala si, či pred samotným skutkom došlo medzi ňou i obžalovaným i k inému zápasu, uplynul dlhší čas. Či spôsobila obžalovanému zranenie, sa nevedela vyjadriť, nevšimla si to, nevšimla si ani, keď bol pri zápase obžalovaný nad ňou, či má nejaké zranenie na tvári. Ona sa rozhodla najprv ísť na vyšetrenie a až potom na políciu, no tam ju nemohli vyšetřit a poslali najprv na políciu. Nevedela sa presne vyjadriť, kedy presne o koľkej hodine malo dôjsť ku skutku, bolo to však rozhodne pred časom, kedy sa jej maloletý syn zobúdzal, čo je okolo 6:00 hod. až pol siedmej. Na čas sa nesústredila.

Svedkyňa Y. T. vypovedala, že prišla k nej poškodená. Bolo na nej vidieť, že sa niečo stalo, bola roztrasená, zisťovala, čo sestre - poškodenej je, pretože to nebola ona, tak ako sa bežne správala, bola veselej povahy, tá najprv tvrdila, že nič, no keď naliehala, čo sa stalo, tak jej povedala, že ju obžalovaný znásilnil. Obžalovanému povedala, že sa rozchádzajú, malo sa to stať v obývačke, tam ju mal znásilniť, a že bude mať aspoň na neho pamiatku, ak jej nakoniec spravil dieťa. Mala na nohe a kolenách modriny. Povedala jej, že musí ísť podať trestné oznámenie na políciu, poškodená to nechcela, chcela ísť len za matkou. Nakoniec ju zaviezla k matke.

Svedkyňa U. H. vypovedala, že poškodenú doviezla staršia dcéra. Poškodená plakala, nechcela jej najprv povedať, čo sa stalo. Nakoniec jej povedal, že ju obžalovaný znásilnil. Vnuk mal spať vo vedľajšej miestnosti, obžalovaný jej roztláčol nohy, bolo to nasilu. Videla na nej i podliatiny, modriny. Mal jej to spraviť preto, aby ostala tehotná.

Svedok U. P. vypovedal, že telefonovala mu sestra poškodenej - svedkyňa T. a tá mu povedala, že obžalovaný poškodenú znásilnil. Prišiel za nimi, opäť mu to potvrdili, keď sa pýtal, ako ju mohol obžalovaný znásilniť, poškodená mu povedala, že vo vedľajšej izbe spal syn, a že obžalovaný povedal, že ak bude kričať, tak nech sa syn zobudí, aspoň sa bude na to pozerieť. Naliehal i on, aby išla podať trestné oznámenie, aby išla na vyšetrenie. Telefonoval i obžalovanému, chcel od neho vedieť, či poškodenej ublížil.

Svedok MUDr. U. Ď. vypovedal, že je pravdou, že v prípade vyšetrenia ženy v súvislosti s podozrením z jej znásilnenia jednoznačne ženu vyšetria len na žiadosť polície s príslušným policajným tlačivom. Nie je možné ju vyšetřit na jej žiadosť, pretože bez požiadavky polície im takýto výkon zdravotné poisťovne - nemocnici nepreplatia. To, čo pri vyšetrení zistil, to do záznamu poznamenal, na dané vyšetrenie si však pre odstup času nespomína. Boli brané i stery na prítomnosť spermií v pošve, boli, čo on vie, negatívne.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedka L. D. z prípravného konania, svedok sa ku skutku nevedel vyjadriť, vypovedal, že obžalovaný u neho pracoval ako brigádnik v byte jeho matky. Či pri tejto práci si spôsobil nejaké zranenie, svedok sa nevedel vyjadriť, no myslel si, že nemal pri čom, nesťažoval sa mu ani obžalovaný, že by mu frkla do oka omietka.

Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom č.l. 97 - 105, na predložených stopách zaistených pri ohliadke miesta činu - posteľnom prádle boli zistené biologické materiály - ľudské vlasy, na návlečke - stope č. 2 bola zistená ľudská krv, ktorej pôvodcom bol zistený pôvodca - obžalovaný. Na predloženom stere z pošvy poškodenej nebola zistená prítomnosť prostatického antigénu prítomného v sperme.

Po vrátení veci Krajským súdom Trenčín k tejto otázke súd dopyčul mjr. Mgr. D. N. (povereného zástupcu Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave, ktorý podával znalecký posudok č. PPZ-3989/KEU-SL-EXP-2009), ktorá potvrdila aj vo výsluchu, že v predložených vzorkách nebola zistená prítomnosť prostatického antigénu, toto zisťovanie je špecifickou skúškou na zisťovanie prítomnosti spermu. Bola nimi vykonaná aj analýza DNA. Nevedela sa však vyjadriť presne, aké faktory môžu vplývať na degradáciu existujúceho antigénu, to nepatrí do ich oblasti znaleckej činnosti.

Na zodpovedanie týchto otázok súd vo veci pribral znalca, ktorý vo veci podal znalecký posudok č. 317/2017 (č.l. 401-423), ku ktorému na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2022 vypočul MUDr. A. P., PhD., ktorý predovšetkým uviedol, že prostatický antigén je proteín, ktorý je obsiahnutý vo viacerých telesných tekutinách, najvyššia jeho koncentrácia je v ejakuláte, preto sa i používa ako jedna z metód na diagnostikovanie prítomnosti ejakulátu, spermatu v skúmanom materiáli. Časový faktor možnosti detekcie závisí aj od používanej metódy, testy sú však obvykle pozitívne do času 48 hodín po nechránenom pohlavnom styku, v čase 72 hodín už nie je možné spoľahlivo dokázať prostatický antigén vo vyšetřovanom biologickom materiáli zo steru. Najdlhšie je možné teda dokázať prítomnosť spermií v pošve pri nechránenom styku, ktoré sa dajú dokázať rádovo niekoľko dní. Na otázku, aké faktory a aký spôsobom vplývajú na možnosť preukázania prítomnosti prostatického antigénu, odpovedal, že závisí predovšetkým od samotného odberu, akým spôsobom sa vykoná tampón zo samotnej pošvy, akým spôsobom sa preniesie sekret z tohto tampónu na samotné podložné sklíčka, a predovšetkým, z akého miesta sa ten samotný tampón vykoná. To je kľúčová otázka, to by malo byť súčasť samotnej dokumentácie, z akej oblasti a ako hlboko sa samotný tampón odobral, čo v danom prípade nebolo zaznamenané. To sa nepodarilo zistiť ani výsluchom svedka MUDr. Ď.. Aj posudok bol vyhotovovaný len zo sklíčka, ostatný materiál bol zlikvidovaný po vykonaní znaleckého posudku kriminalistického ústavu, rovnako ako i ostatný materiál v zdravotníckom zariadení je na hranici lehoty skladovania. Je tu aj otázka, či v príslušnom ejakuláte muža je dostatočná prítomnosť semennej tekutiny a spermatu, aby vôbec prítomnosť bolo možné zaznamenať, čo sa dá zistiť inými dostupnými spôsobmi. Bola položená otázka vplyvu intenzívnej hygieny a extenzívna hygiena po nechránenom pohlavnom styku môže mať vplyv na pozitivitu prostatického antigénu. Nevieme, aká hlboko bola vykonaná hygiena pošvy poškodenej, a preto opäť je možné len teoretické zodpovedanie otázky, že pokiaľ boli použité hygienické prípravky na osobnú hygienu ženy v príslušnej koncentrácii, potom sa opäť znižuje možnosť, aby v tom pošvovom sekrete ženy sa nachádzal prostatický antigén. Závisí aj od samotného prostredia pošvy ženy, napr. či tam neprebíha nejaký zápalový obsah, čo môže narušiť prostatický antigén. Potom je tam časový faktor, no v tomto prípade sa hovorí o časovom odstupe 10-11 hodín, tak tento faktor je v rozmedzí rozhodných 48 hodín na zodpovedanie pozitivity, preto nemá teoreticky vplyv. Test na prítomnosť prostatického antigénu má senzitivitu 92 %, čo znamená, že v 8 % prípadov napriek tomu, že sa v pošve ženy nachádza spermatická tekutina, spermie, výsledok testu bude negatívny. Toto všetko sa vzťahuje na všetky nechránené pohlavné styky, teda aj v prípade dobrovoľného aj násilného styku a ejakulácie do vagíny poškodenej. Hlboký tampón sa práve vykonáva preto, aby bol vykonávaný odber zo zadnej klenby pošvy, aby aj hygiena neznehodnotila vykonávanú vzorku z danej oblasti.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - č.l. 106, 107 - uznesením a zápisnicou o vrátení vydaného posteľného prádla, zápisnicou o prehliadke tela poškodenej č.l. 108 - odobratie steru z pošvy poškodenej, lekárskou správou č.l. 109, z ktorej vyplýva, že u poškodenej pri vyšetření boli zistené - hematóm bicepsu pravej hornej končatiny, tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny, tieto (podľa udania obžalovanej) mali byť spôsobené dňa 26.7.2009 v ranných hodinách, kedy ju mal obžalovaný znásilniť v byte, kde spolu bývali, boli odobraté i stery z pošvy poškodenej. Listinnými dôkazmi - zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou č.l. 114 - 118, pri ktorej boli zaistené stopy - obliečky.

S poukazom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo i súhrnne, i keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti pod bodom 1. rozsudku popiera, na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu poprel i to, že by došlo medzi ním a poškodenou k dobrovoľnému pohlavnému styku, s prihliadnutím na ostatné vykonané dôkazy, z nich predovšetkým vzhľadom na jednoznačnú výpoveď poškodenej, ktorá jednoznačne popísala, že medzi ňou a obžalovaným došlo k zápasu, pretože ona nesúhlasila s pohlavným stykom s obžalovaným v danom čase skutku, obžalovanému i verbálne dávala najavo svoj nesúhlas, keď mu hovorila, že styk nechce, následne ho i odtlačala rukami, nohami, vzhľadom na okolnosti, ktoré na danom mieste vzhľadom na prítomnosť maloletého syna poškodenej v byte a ostatné okolnosti ich poznania sa, ako i verbálneho prejavu obžalovaného, že nech len kričí, aspoň sa syn bude na to pozeráť, súd hodnotil ako dostatočný prejav nesúhlasu poškodenej s pohlavným stykom s obžalovaným, napriek tomu proti jej vôli obžalovaný vykonal súlož, o tom, že od obžalovaného odchádza, mu povedala len večer pred skutkom, dovtedy spolu normálne žili v spoločnej domácnosti, čoho potvrdením bol i styk deň pred skutkom, išlo o jej spontánne uvedomenie si, že od obžalovaného odchádza, veci si odniesla až v čase po skutku, ale i nepriame dôkazy - výpovede svedkov Y. T., U. H., U. P., ktorí popísali rozporenie poškodenej v čase, keď sa s ňou krátko po tom, čo ku skutku malo dôjsť, stretli, popísali skutočnosti a okolnosti, ktoré sa bezprostredne od poškodenej dozvedeli a tieto vypovedali o násilnom vykonaní styku obžalovaného s poškodenou a tieto sú v zhode s výpoveďou poškodenej, prihliadnuc i na listinný dôkaz - lekársku správu, ktorá potvrdila existenciu zranení - podliatin v oblasti nohy a ruky u poškodenej, tu súd poukazuje na výpoveď poškodenej, ktorá uviedla, že deň pred skutkom nemala žiadne zranenie, mala s obžalovaným zápas len pri obrane pri vynútenej súlož, tak ako o tom vypovedala poškodená, mal súd jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný násilím donútil ženu k súložu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - osobe, s ktorou žil v čase skutku v spoločnej domácnosti, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona. Súd nemá akékoľvek pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej, ktorá sama vypovedala a potvrdzuje to i výpoveď ostatných vypočutých svedkov, v čase skutku žila s obžalovaným, nemala akýkoľvek dôvod uvádzať nepravdu a okolnosti dobrovoľnosti resp. nedobrovoľnosti pohlavného styku s obžalovaným. Výpoveď obžalovaného ohľadne toho, že k ničomu medzi ním a poškodenou nedošlo, súdu javí sa byť ako nevierohodná práve pre vzniknuté zranenie u poškodenej ako i psychické jej rozporenie, o ktorom vypovedali svedkovia, účelová motivovaná snaha zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Je síce nesporné, ako na to opakovane v záverečných vyjadreniach ako i opravných prostriedkoch poukazuje obhajoba, že znaleckým posudkom nebol potvrdený, podľa nich, rozhodný dôkaz o vykonaní pohlavného styku medzi obžalovaným a poškodenou - a to znaleckým posudkom potvrdená prítomnosť prostatického antigénu vo vzorke odobranej z pošvy poškodenej, tu však súd, vyhodnotiac výpoveď znalca MUDr. A. P., PhD., dospel k záveru, že je nesporné, že znaleckým posudkom tento fakt bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, no tento záver nie je možné pripísať len okolnosti, že medzi obžalovaným a poškodenou k pohlavnému styku nedošlo, ale na negatívny záver mohli mať vplyv aj iné faktory, ktoré, i keď je pravdou, že sa už s odstupom času nedajú potvrdiť ani vyvrátiť, no súd vedú k záveru nerelevantnosti záveru neexistencie prostatického antigénu v pošve poškodenej v čase po skutku pre záver viny či neviny obžalovaného v kontexte nevykonania styku obžalovaného takým spôsobom, ako mu to kládla za vinu obžaloba v skutkovej vete obžaloby, pretože v prípade relevantnosti tohto dôkazu by musel byť zaznamenaný prostatický antigén v pošve poškodenej, podľa výpovedí obžalovaného z prípravného konania, vypovedaných okolností dobrovoľného styku či už ráno v daný deň, resp. deň, ktorý mal skutku predchádzať. Teda obžalovaný dobrovoľný styk pripustil, napriek tomu sa znaleckým posudkom prostatický antigén vo vzorke nenašiel, čo, ako vyplýva z výpovedí znalca MUDr. A., PhD., môže naznačovať nekvalitu odobrania vzorky, resp. vplyv iných ním uvádzaných faktorov, ktoré spôsobili nedetekovanie prostatického antigénu.

Objektom zločinu znásilnenia je právo ženy slobodne rozhodovať a svojom pohlavnom živote.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi - správami a charakteristikami osoby obžalovaného č.l. 151, 152, 153, 154 - 157, 232, 233, 234, z ktorých vyplýva, že o obžalovanom v mieste trvalého bydliska sú známe len evidenčné údaje, nie sú o ňom tam známe žiadne negatívne poznatky, bol postihnutý v priestupkovom konaní, pre priestupok proti majetku. Z odpisu registra trestov č.l. 157, 230 - 231, 235 - 237 vyplýva, že v posledných 10 rokoch nebol na území Slovenskej republiky súdne trestaný, bol súdne trestaný len v zahraničí v Českej republike pre úmyselnú trestnú činnosť inej povahy.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, nevzhladnuc u obžalovaného ani jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ale vzhladnuc jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov a tým prevyšovanie priťažujúcich okolností a tým nutnosť upraviť trestnú sadzbu, z ktorej súd pri ukladaní musí vychádzať v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac pomery páchatel'a, možnosť nápravy, doterajší spôsob jeho života, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, ukladajúc obžalovanému trest úhrnný za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, a potom súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, no predovšetkým na ochranu spoločnosti bude postačovať a ako zákonný, primeraný vzhladol trest odňatia slobody pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 116 (stošestnásť) mesiacov nepodmienečne. Pretože obžalovaný nebol pred spáchaním trestnej činnosti v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon tohto trestu ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vyššie uvedený druh a výmera trestu mal súd za to, že bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnástich) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.